

BONA PAU

PAU
CANTON

Nº. 584 - Any XLIX - MONTUÏRI - OCTUBRE - 2001

UN NOU CURS

**Escoles, Associacions. Esports,
Església... totes ls entitats del poble
comencen una nova etapa amb
il·lusió i optimisme
Per tot arreu exceleixen
les ganes de fer feina**

BREUS

La banda de Vilafranca

La nova banda de música de Vilafranca, que dirigeix Miquel Àngel Bisbal, adjunt a la de Montuïri, oficialment es va estrenar dia 1 de setembre amb motiu de la festa del Meló. S'ha de fer constar que hi tocaven tants de músics de Montuïri com d'allà.

Llibre nou de Felip Munar

El passat 7 de setembre fou presentat a Lloret el llibre "Manual del bon glosador" del qual n'és autor el nostre redactor Felip Munar. Un exemplar que pot ser una bona eina i servir d'orientació als futurs i actuals glosadors.

Educació d'Adults

Un altre any la Mancomunitat del Pla difon una oferta educativa molt extensa dirigida a persones adultes per al curs escolar 2001-2002, la matrícula i especialitats de la qual poden consultar-se a les oficines de l'Ajuntament.

Conveni amb Son Fornés

Segons unes declaracions del batlle, l'assumpte de Son Fornés està solucionat. "Hem firmat un conveni –digué– mitjançant el qual dels 100.000 metres de terreny l'empresa ens cedeix les cases de possessió on s'hi podran edificar dos estatges unifamiliars. Hi farem a més un

El carrer de Mestre Porcel, anant cap a les Escoles, és d'una amplària adequada. I si a més al fons hi guaita el Moli des Fraret, dins Montuïri se l'ha de considerar encertat

centre investigació i de col·laboració amb la Fundació Son Fornés".

El volta a Formentera nedant

El dies 7, 8 i 9 de setembre Joan Gomila Jaume va participar a la "II volta a Formentera nedant en favor de la Fibrosi Quística", formant part d'un conjunt d'uns 140 nedadors i nedadores, entre ells Xavi Torres (campió del món de minusvàlids) i David Meca (campió del món de llarga distància). En Joan, de 65 anys, era el major.

Contraris al parcs naturals

Unes 2.000 persones, entre ells unes 70 de Montuïri, participaren dia 21 a Artà a una concentració de propietaris de petites finques rústiques contraris a la creació de parcs naturals a finques privades, reivindicant i demanant esser escoltats pel President Antich. Allà es recolliren firmes en contra del projecte de la Conselleria de Medi Ambient i participaren a una gran torrada, sobretot de vedella.

Aquesta revista ha rebut el suport de

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Plausible

La iniciativa de l'Ajuntament de solucionar el trànsit de vehicles per la majoria de carrers del poble hauria de tenir un desenllaç definitiu. És difícil de rebutjar a l'estretor i eixamplar-los, impossible. El propòsit, però, ja s'ha de considerar plausible.

Repulsa

No aturar-se després d'haver copejat amb el seu cotxe un altre –com va succeir el passat setembre devora Ca ses Monges– i continuar la marxa igual que res i dins el poble, fou criticat per molta gent que se n'adonà per l'esclafit. Se sabé qui fou, per la matrícula, però l'esglai no hi mancà... i la repulsa, tampoc.

BONA PAU

Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer i Miquel Mascaró Crespi.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparescudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Cap als 50 anys

En aquests darrers mesos de l'any 2001, en què ens acostam a la celebració dels 50 anys de la sortida del primer número de **Bona Pau**, serà bo donar una ullada als més rellevants esdeveniments ocorreguts al llarg d'aquest mig segle, els quals en faran donar compte de l'evolució i fets més significatius de la revista, des dels seus inicis fins a l'actualitat. Un trajecte del qual ja pocs en recorden el seu començament.

Era a la parròquia, les misses del diumenge 27 de gener de 1952 quan es repartia el número 1. Aleshores sols constava d'una simple octaveta escrita a ambdues cares amb informació i text particularment referit a l'església. Posteriorment en sortiren dos exemplars més amb similars característiques: el número 2, pel febrer, i el 3, el març d'aquell mateix any. I així es pot dir que acabava la *primera etapa* de **Bona Pau**.

El juny de 1953 amb la publicació del número 4 començava la *segona etapa*, ja de la mida de quartilla, a quatre cares i amb un article a mode d'editorial titulat *Superació*, en el qual ja s'inclouïen col·laboracions. A més del rector i del qui subscriu, hi havia les aportacions literàries de Pere Capellà, Bartomeu Verger, Miquel Martorell, Gabriel Rossinyol i Gabriel Ferrer.

Així anaren transcorrent els mesos i amb més o manco puntualitat es presentava mensualment **Bona Pau** amb semblants característiques, fins que el juny de 1962 traguérem el número 100 amb l'única millora d'editar-lo a dues tintes i a 8 pàgines. I encara hem d'esmentar que la commemoració de l'exemplar dels 10 anys ens va passar per alt.

Ara bé, l'arribada dels 25 anys, el gener de 1977, ja la celebràrem amb un poc més de pompositat. Una petita festa que ens va omplir de goig tota vegada que suposava un quart de segle de sortir al carrer. Publicàrem un extraordinari de 12 pàgines i es reté homenatge a la revista en un acte popular a l'església, on, després d'un concert, es va lliurar una placa commemorativa de les noces d'argent.

El que ve a ser la *tercera etapa* de

Bona Pau va començar pel gener de 1981. Es pot dir que entràvem a la majoria d'edat. Augmentàrem la grandària a l'actual, s'hi incorporaren 18 repartidores, ampliàrem els col·laboradors literaris, traguérem poc a poc més fotografies, si bé durant els primers quatre anys, cada exemplar sols tenia per regla general 8 pàgines.

El gener del 1982 volguérem celebrar els 30 anys amb un extraordinari de 12 pàgines. Ho commemoràrem dia 24 amb una taula rodona i una exposició de premsa forana. I amb aquest número va desaparèixer el subtítol de *full parroquial*.

El juny de 1986 aparegué el número 400 en un altre extraordinari de 24 pàgines amb moltes col·laboracions. Dia 12, redactors i repartidores celebràrem un sopar a la rectoria. El gener de l'any següent commemoràvem els 35 anys d'una manera tan senzilla que férem poc renou. El 22 de juny de 1990 se'ns va concedir el premi de periodisme de *Prensa Forana* per la secció *Dos dits de seny*.

La celebració dels 40 anys, preàmbul en certa manera de la del mig segle, fou el 24 de gener de 1992. Es pot pogué considerar com un homenatge del poble a la seva revista. Autoritats autonòmiques i locals a més dels qui havien estat rectors durant aquestes quatre dècades i molta més gent va participar a l'acte literari i al dinar de germanor. Va tancar les commemoracions l'aparició del número 500 a l'octubre de 1994: Un extraordinari de 68 pàgines i una celebració festosa semblant a la que havien duit a terme dos anys abans amb motiu dels 40 anys.

Dins aquest context literari cal afegir, l'edició de la col·lecció *Quaderns montuïrers* i la del llibre *Montuïrers que han deixat petjada* com a part integrant de la història de **Bona Pau**. Una travessia que té previst arribar el pròxim gener als 50 anys, la qual haurà estat possible gràcies a la col·laboració dels qui d'una o altra manera i durant més o manco temps han aportat el seu valuós recolzament i ajuda.

O. Arbona

DOS DITS DE SENY

L'atemptat

Encara que l'atemptat terrorista que varen haver de suportar el passat 11 de setembre els Estats Units d'Amèrica no anàs dirigit en concret contra cap país europeu ni molt manco mallorquí i no diguem de Montuïri, el fet cert és que la major part de la humanitat, aliena als esdeveniments polítics, socials i econòmics en què es troben immerses determinades nacions i, en conseqüència, els qui hi habiten, es pot assegurar que més o manco indirectament ha sacsat fins i tot la tranquil·la vida del nostre poble.

Un espantós atac als Estats Units demostratiu que tots som vulnerables, fins i tot els països que es consideraven més poderosos del món han esdevingut dèbils i fràgils. Sens dubte aquest fet ha trastocat la història i un vel de por i de mort s'estén per tota la terra. Les morts innocents de les torres bessones i del Pentàgon ens han ferit i ens han posat la carn de gallina. Però hem pensat en les morts que cada dia es produeixen per dur a terme una política capitalista, una política dissenyada i pensada en els despatxos del Primer món?

Aquelles esfereïdores imatges –tant del moment de l'atac com de la caiguda dels enormes edificis causants de tan gran nombre de víctimes, les quals una i altra vegada poguérem contemplar mitjançant la TV– varen produir per tot arreu a les persones assenyades un sentiment general de dolença i d'indignació contra els autors materials d'aquesta catastròfica escomesa, els qual també hi deixaren la vida. Però... i el seny dels qui planejaren, induïren i avalaren aquesta descomunada massacre, on era?

Salomó

Quan el terror no té cara

Aquests dies passats hem hagut de fer esforços per entendre que no vèiem imatges d'una pel·lícula de ciència ficció, o d'aquelles que creïem que només eren objecte de cinema; ara aquestes pel·lícules han estat prohibides, als EEUU perquè resulta que esmicolaven trossets d'una realitat. La diferència és que sempre sortia l'heroi que salvava les víctimes de la barbàrie; ara no hi ha heroi amb cara i ulls, com tampoc la tenen els protagonistes d'aquesta monstruositat.

Tots tenim por de qualcú o de qualque cosa, però aquesta cosa té nom, i aquesta persona de fesomia. Tenim terror quan desconeixem d'on ens prové la por. I ara, no sabem -i segurament no ho sabrem mai- qui són els artífexs d'aquesta bogeria inhumana.

Val la pena deturar-nos i fer una reflexió, ara que ja han passat unes setmanes de l'estavellament dels avions a les torres bessones i al Pentàgon, exponents del poder econòmic i militar de la màxima potència del planeta. Esgarrifen les imatges perquè de tan reals semblen imaginàries; posen els pèls de punta les persones cridant des de les finestres un ajut impossible; és terrorífic pensar els moments viscuts pels passatgers dels avions, quan els segrestadors no devien tenir cap mirament a l'hora d'assassinar perquè sabien que tots havien de morir;

és monstruós aquest acte contra persones que es limitaven a fer la feina de cada dia, persones que podríem esser qualsevol de nosaltres. I això no té paraules, ni cap explicació raonable -exactament igual que els terroristes d'ETA que assassinaven persones innocents-, no hi ha lògica humana possible per entendre com una ment pot congriar aquests desastres. Vagi aquest moment de reflexió i d'apropar-nos a les víctimes, d'una manera senzilla, però ben sentida, des de la revista **Bona Pau**: encara que no ho sàpiguen mai, nosaltres sí que haurem resat i pensat amb ells.

Si d'aquesta desgràcia no en sabem treure efectes que corregeixin una actuació anterior, hi ha el perill de caure en una desenfrenada lluita cap al terror i la destrucció. Fixau-vos com els EEUU, des de la Guerra Civil, no havia sofert cap tipus d'agressió; deu ésser l'únic país del món. I això no obstant, aquests darrers cent anys, els EEUU han espargit el terror arreu del món: han provocat guerres civils a altres països, han tombat governs que no els interessaven, han permès morts violentes a zones que "no eren estratègiques" pels seus interessos; resulta que són el país més ric del món, que més deixalles provoca, que el benestar s'ha duit fins a extrems insospitats... i ben devora té gent que mor de fam, que ha fet de tot el món un solar on els seus

"Si d'aquesta desgràcia no en sabem treure efectes..."

interessos estan per sobre de les necessitats més bàsiques. Si aquesta desgràcia que ha sofert el poble americà no serveix per reconduir les actuacions que han fet fins ara, em sembla que el president tindrà les mans lliures per sembrar de terror altres llocs de la terra, que només cercarà venjança i no justícia, que podrà dur a terme tot l'engranatge militar destructor que té en la seva ment. I aquí hi perdrem tots. No és lògic que uns tirem els aliments i altres es morin de fam, que uns vulguem seguir tirant fums i contaminació a l'atmosfera i obliguem a pagar-ho a països que no tenen gens d'indústria, que facem de les fronteres barreres que impedeixin la dignitat de les persones humanes. I els EEUU només veu el seu món, i fora d'ell no existeix res més. I això no és cap excusa, evidentment, perquè es faci el que s'ha fet; ja he dit que no té cap explicació humana, però és convenient que els qui manen sàpiguen actuar amb unes directrius més personals, més apropades a les necessitats bàsiques dels pobles de la terra, que en un món on la globalització és l'horitzó més avinent, cal ésser sensibles a les mancances dels que han quedat darrere. Tant de bo que se'n temin que aquest camí és el qui cal per aconseguir una harmoniosa coexistència, tot respectant les diferències d'actuacions i de pensaments dels éssers humans.

Pintures Estucs i esponjats

Cristian Bosch Veny

07680 Porto Cristo • Tlf: 971 82 10 78 • Mòbil: 652 08 78 03

Imatge i pensament

Montuïri, poble costerut

La glosa diu així:
*Montuïri, tot són costes
 i els carrers són molt mal plans,
 però hi ha unes al·lotes
 guapes com a diamants.*

Que Montuïri tot són costes, és un fet irrefutable. Si mentalment recorrem la columna vertebral de llevant a ponent, començant pel carrer de sa Trona, Major, Pujol, Calvari i Molinar tenim, a la dreta, les costes des Pou del Rei, Creuden Gegues, Bonavista, Sant Martí, Vanrell, de la Penya, des Forn..., i, a l'esquerra, les de Vicenç Mas, Rector Rubí, Des Puig, des Sol, Costa i Llobera, Corregudes, des Mig, Sant Antoni... A aquestes 15, s'hi han d'afegir les que hàgim deixades. Si no tot, gairebé a *Montuïri tot són costes*.

Podríem objectar: costes o davallades. És veritat. Però com que *davallant tots els Sants ajuden*, deixarem aquest aspecte fàcil per centrar-nos en el difícil, la pujada.

No tots els montuïrers tenen problemes davant les pujades, els nins, els joves, per exemple. Un bon percentatge de viletans, sí, els tenen, i els qui encara no, que els esperin.

Els més afectats són els de cor avariats. Les han de pujar per trams i descansos, com si les costes tenguessin replans. No queden massa endarrere els qui pateixen dels genolls. Quants haurem d'espolsar els gaiatos dels padrins i deixaran d'esser-nos objectes passats de moda per convertir-se en objectes útils, necessaris o imprescindibles, segons els casos! I les loques ciàtiques...! Avui fan mal quan pugues; demà quan davalles, i passat demà quan pugues i davalles. I així d'altres persones, negativament afectades per la situació elevada del poble.

El problema hi és, encara que no tot és negatiu. De vegades un pensa si queim en el compte de l'avantatge que representa per a nosaltres caminar per l'espina dorsal abans esmentada i, tant si ens giram a l'esquerra com a la dreta, poder cixampar la vista intermitentment, ara fins a la Serra de Tramuntana, ara fins a la gran extensió del Pla. Mai limitats, encongits, ofegats pel paisatge urbà, com passa en altres pobles

de veïnat. Sempre airejats, ventilats, amb un ull al carrer i l'altre en plena naturalesa.

Tornem repetir: el problema hi és. Vengui Sèneca i ens ajudi, si és possible. "Via vi fit". Pareix un simple joc de paraules o una presa de pèl, però no és ni una cosa ni l'altra.

Feia 10 anys que els grecs volien conquerir la ciutat de Troia, deu anys. A la fi hi entraren, però encara han de vèncer la inexpugnable fortalesa del Palau de Príam, rei de la ciutat. Les murades del palau resisteixen però, si volen completar la victòria, han d'obrir camí. És en aquest moment que el poeta Virgili, en el cant segon de la seva *Eneida*, escriu la frase, després citada per Sèneca a la carta 37: "Via vi fit", el camí es fa per la força.

Si només ens haguéssim de fer camí per pujar les costes montuïreres... Però si és tota la vida que és costeruda. Escoltem el nostre mestre quan ens afegeix: no pots defugir les necessitats, però pots vèncer-les. "Via vi fit", l'esforç obre camí. Camina esforçadament amb pas ferm si vols subjectar tota cosa

al teu arbitri, subjectant-te tu mateix a la raó. Ella, la raó, t'ensenyarà el que has d'emprendre i de quina manera per no travelar amb els obstacles.

Es tracta de no rendir-se a mitjan costa, d'aconseguir el lloc adient a les nostres assenyades, possibles, aspiracions. Que mai ens hàgim de fer aquella pregunta cinematogràfica: *Però que fa una persona com jo en un lloc com aquest?*

Josep Oliver i Verd

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Quartetes populars mallorquines

L'atribolada vida d'un soldat - I

Preàmbul

Dins un paner foradat
vaig trobar aquest paper
quan feia de pareller
i me quedà dins es cap.
Es paper estava espanyat
però me'n recorda bé,
sa vida d'aquest soldat.

No sé escriure es mallorquí
i molt poc es castellà
i m'haureu de perdonar
ets errors que he fet aquí.

Tòfol Massanet "Parri"

Em passà per Ciutat

Vos deman amb humildat
que poseu atenció,
vos daré relació
del que em passà per Ciutat.

Vaig néixer en poble petit,
que Búger és el seu nom
i, tal vegada, tothom

nomenar-lo haureu sentit.

Un vespre de trons i llamps,
segons he sentit contar,
a llum me varen donar
i vaig néixer fent espants.

Any de neu i calabruix,
però, què voleu que faci
si vaig tenir sa desgràci'
de tenir es coret fluix?

Per 'ver nat tan fluix de cor
me n'han passades de bones,
d'ets homes i de ses dones,
que tothom me feia por.

En fer com que agafar-me
ja havia arrancat a córrer,
baldament perdés su gorra
no'm 'turava a aixecar-la.

Tant si feia fred com sol
me tremolaven ses mans,
tenia quinze o setze anys
i no menjava tot sol.
Mon pare estava assustat

i al metge em va mostrar.
Li va dir: li esparrà
quan ell canviï d'edat.

Molt satisfet va quedar
pensant que me curaria,
emperò de cada dia
sa por molt més m'augmentà.

Ja que ho he començat,
baldament que sigui en gloses,
explicaré quatre coses
que em passaren per Ciutat.

Quan me varen fer soldat,
deu fer cinc mesos o sis,
allò perquè em deixondís
me menaren a Ciutat.

Me record que es primers dies
d'es susto no estava bo,
de lo que em feia més por,
des cotxes i des tramvies.

Quan vàrem haver botat
devora s'estació
ja em va agafar tremolor
de on m'haurien menat.

De sa pena me moria
quan vaig entrar dins Ciutat,
me menaren tot 'sustat
de cap a Cavalleria.

Després cap a n'es quarter.
Quan me varen 'ver midat
me veren tan ben format
que me feren artiller.

Un cabo i un sergent
me menaren a Sant Pere.
Domés tenia plorera
quan hi veia tanta gent.

Me digueren: està aquí,
si fuigs quedes arrestat.
I jo en un racó arrufat
que no gosava sortir.

Després me varen cridar,
me daren roba i sabates,
i aguiat pep de patates
a migdia per dinar.

Quan vàrem haver dinat
a un cabo vaig cridar
demanant lloc per posar
tot lo que m'havien dat.
Rient digué: vine amb mi.

Me manà a sa bateria,
una arquilla buida hi havia.
Me digué: posa-ho aquí.

Quan veia tants d'artillers
qui tots se reien de jo
ja només tenia por
que qualcun no m'ho prengué.

Me digueren, dos o tres:
està tranquil i res més,
ho guarden es quartelers,
aquí no se toca res.

No havia pany de maleta
i allà dins ho vaig deixar.
Només sé que l'endemà
vaig trobar s'arquilla neta.

Això fou de bon matí,
quan me vaig voler aixecar,
sa roba no vaig trobar
i no em vaig poder vestir.

Cercant per tots es racons
mirant si la trobaria,
només sé que tot lo dia
vaig anar sense calçons.

En vista de tot això
plorava sa mala sort,
més empegueit que un porc,
tothom se'n reia de jo.

Quan vaig veure aquesta
mostra,
es quarter no m'agradà
i me vaig posar a plorar
dient: vull anar a ca nostra.

S'oficial va pujar
i me mirà un segon,
va dir com la "trusiòn":
deixau-lo, se compondrà.

Calçons me tornaren dar,
per mi n'hi cabien quatre,
més d'un pam cada sabata
de llargària me sobrà.

Des que això m'ha succeït
no he fet pus es pagés,
per por que no em prenguin
res
de llavo' ençà jec vestit.

(Conclourà)

PREFABRICATS

M

anera

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAU LÓ
IMITACIÓ FUSTA**

**Servei de transport
propi per a tota l'illa**

MAGATZEM I OFICINA:
Ctra. Manacor, Km. 28,5
07230 Montuïri (Mallorca)

Tels. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95
Tel. particular: 971 64 61 73

S'ha dit que... PER MONTUÏRI!

A la zona d'Es Dau hi havia moltes faroles espenyades. Es veu que qualcú va afinar la punteria. Qui pagarà els desperfectes?

A principis del mes passat moltes mares no deixaven anar els seus fills petits a jugar a l'arena d'Es Dau degut a tanta brutor com hi havia. Però, passats uns dies, la feren desaparèixer... a l'arena, no; a la brutor.

La tragèdia dels EE UU de dia 11 de setembre —la qual fou viscuda en directe mitjançant la TV per molts de montuïrers— fins i tot intranquil·litzà la vida del poble.

S'ha demanat una subvenció de 27 milions al Govern Balear per arreglar camins veïnals. Tan de bo que es concedeixi i no s'hagi de circular en males condicions!

Després d'haver publicat la glosa del mes passat atribuïda a Salomó, ens en feren arribar, del mateix autor, aquesta altra:

*Salomó va dir, va dir,
que a l'Escriptura se troba:
"Malalt qui aplega sa roba
demostra que es vol morir".*

No sols es fan gestions per cobrir de gespa artificial el rectangle de joc d'Es Revolt, sinó que també hi ha intents de comprar terrenys al voltant —de ca na "Pelut", de na "Mianes" i altres—, però entre una cosa i altra l'import se n'aniria a 113 milions. Alguns, que encara recorden que la compra del camp a Can Ferrando sols va costar 230.000 pessetes, ho consideren una quantitat desorbitada... Però allò era l'any 1968! I ara, altres diuen que és una altra cosa i que aquests milions no sortiran de les arques municipals. No està molt cru?

Hi ha remoguda sobre un intent de gestions per construir un polígon industrial als voltants de l'antiga discoteca ICS. I no hi manca inquietud.

Se senten laments de persones impedides demanant un arrambador —ja que no posen una altra cosa— en el carreró del campanar, per poder anar a l'església. Sols que es posàs un tub de ferro galvanitzat amb unes gafes que l'aguantassin a la paret, ja bastaria i... no costaria molt.

Un altra vegada de nit, a començament de mes, els lladres en tornaren fer *de ses seves*. Què ho diguin a Ca n'Eloi i a sa benzinera!

Pels cafès va esclatar una polèmica sobre si *Ràdio Murta* hauria d'estar o no en mans privades. Sembla que sí, estigueren d'acord en què hauria de servir per promocionar la joventut i que qualsevol altra cosa serà incongruent. Mai s'hauria de professionalitzar.

En Tesà Tous deia a *Diario de Mallorca* del 9 de setembre passat que segons Salomó, si un vol saber el temps del proper any ha de mirar el temps a partir del 15 de desembre. I a cada dia correspon un mes.

Hi ha un grapat de gent que va en moto o en bicicleta que no respecta els senyals de direcció prohibida... I fins i tot qualcú amb cotxe!

Un estol de dones que anaren a visitar *Lapis* tornaren molt contentes perquè havien rebut un petit obsequi. Ara altres les tenen enveja.

Fins i tot en Joan Mas, d'Unió de Pagesos, fa costat als pagesos del Parc Natural de Llevant.

Per diferents camins al voltant del poble es troben piles tirades a la vorera. Sembla que no saben que hi ha un contenidor a posta en el pes del porcs.

MONTUÏRI AMB L'ESPORT? Senyora que ha d'anar a cobrar a primers de mes

Dibuix de Rafael Pons

Ortopèdia MANACOR

Angel
Ascaso
García

TÈCNIC
ORTOPÈDIC

Plaça Rector Rubí, 3
Tlf. 971 552 614
Fax 971 462036
07500 Manacor

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària celebrada dia 4 de setembre de 2001

Comunicacions de batlia

• *Consell Insular de Mallorca, Medi Ambient i Natura:* Estadístiques de recollida selectiva de paper-cartró i vidre del municipi de Montuïri.

• *Delegació de funcions de batlia per absència:* Des de dia 7 fins a dia 11 de juliol de 2001.

• *Mancomunitat Pla de Mallorca:* Certificació, dictamen, convocatòria i acta corresponents a juliol passat.

• *Federació d'entitats locals de les Illes Balears:* Estudi de les taxes de recollida i eliminació de residus sòlids dels municipis de Mallorca i aproximació a les dades de la Mancomunitat del Pla.

• *Consorci d'Informàtica Local de Mallorca:* Adhesió de l'Ajuntament de Montuïri al sistema d'expedició de certificacions de residència en els caixers dels bancs.

Modificació i adaptació de les ordenances a l'Euro

Per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM-PSOE) s'acordà aprovar provisionalment la modificació per a la conversió de les tarifes de les ordenances fiscals en Euros, d'acord amb el model de l'expedient.

Contractació d'assistència tècnica per a Ràdio Murta

Després d'explicar la finalitat del concurs i escoltar les consideracions emeses en contra pel grup de l'oposició així com la situació actual de Ràdio Murta, s'acordà per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM-PSOE) aprovar l'expedient instruït per la contractació d'assistència tècnica per a l'explotació de Ràdio Murta.

Declaració de zona turística

Després d'explicar la finalitat d'empreses de la carretera de poder obrir diumenges i festius s'acordà per 6 vots a favor (PP) i 5 abstencions (PSM-PSOE) proposar a la Conselleria de Comerç i Indústria del Govern Balear que, a efectes d'exclu-

sió de la limitació d'horaris de la Llei en vigor, es consideri zona turística el municipi de Montuïri: el nucli de població principal considerat com urbà i la zona afectada a ambdós costats de la carretera 715 per la seva proximitat, en el tram que va des de l'encreuament d'entrada a la població fins al Coll de sa Gava.

Adjudicació dels treballs de les NNSS

Per 6 vots a favor (PP) i 5 en contra (PSM-PSOE) s'acordà adjudicar els treballs de revisió de les Normes Subsidiàries a favor de Josep Mª Mayol Comas i Antoni Ramis Ramos conforme al plec de clàusules establert.

Sol·licitud de nomenament del P. Martorell com a doctor Honoris Causa de la Universitat

Després d'exposar diferents motivacions i essent que el Pare Antoni Martorell Miralles és fill il·lustre de la vila des del dia 15 de desembre de 1985, es va acordar per unanimitat sol·licitar al rectorat de la Universitat de les Illes Balears el nomenament de dit personatge com a doctor Honoris Causa de l'esmentada Universitat i que els actes oficials de proclamació es facin a l'església parroquial de Montuïri.

Precs i preguntes

• *(Ginard)* Sol·licita veure l'informe tècnic sobre la reforma de Son Manera, dient que ja fa 6 o 7 vegades que fa la mateixa petició. Vol saber la valoració de la reforma i si s'adequa al projecte.

R: El batle diu que ho va demanar a l'arquitecte i que si no ho ha fet serà perquè té molta feina i que li tornarà demanar.

• Demana informa tècnic i jurídic sobre una cadena que els vespres es posa per tancar el pas al carrer del costat de "Lapis" i vol saber si dit carrer és o no municipal i una ràpida solució.

• Es queixa de la poca representació, assistència i altres a les sessions de la Mancomunitat des Pla.

• Demana un major control a la piscina municipal (perills, risc, economia, responsabilitat, potabilitat de l'aigua...)

• Per què el local assignat als regidors de l'oposició està ocupat per una altra entitat?

R: Fou un decuit sense mala intenció, el qual s'esmenarà.

• Posa de relleu algunes deficiències de les festes i el desig que anys vinents se solucionin, com per exemple el circuit dels cossiers, la manca de neteja a la zona d'Es Dau i la gestió del bar a les berbenes... ofertar el bar a una altra empresa. Així mateix reconeix la labor dels municipals.

• *(Nicolau)* Quina resposta s'ha rebut a les al·legacions sobre la reforma de la carretera?

R: Encara cap.

• Per què hores d'ara no estan arreglades les dues síquies (Son Manera i Lapis) a la carretera? (Expressa que són del mateix amo).

• *(Miralles)* Vol denunciar un home armat que donà l'alto a ell i a la seva família a un lloc públic al costat de "Lapis" i vol saber si té permís per portar armes.

• Transmet queixes sobre el mal estat de l'aigua canalitzada a les Escoles i demana connexió amb la xarxa.

R: Ja està solucionat.

• Demana per què el carrer de Pere Capellà no disposa dels mateixos serveis que els de la resta del poble (manca de vigilància del gamberrisme que espenya les faroles) i addueix que és un agravi comparatiu.

R: Se solucionarà.

• *(J. Verger)* Demana si la bomba d'aigua del Pou del Rei s'ha hagut de baixar aquest estiu.

R: Enguany no ha fet falta.

Gran ploguda

La nit del 6 al 7 de setembre va caure damunt el terme de Montuïri una gran aiguada. En alguns punts de l'illa es recolliren fins a 160 litres m², però a la vila sols 64. Ara bé, aquesta pluja en general féu més bé que mal al camp.

Pamboliada solidària

Dia 14 en el camp d'Es Revolt es va dur a terme una gran pamboliada solidària organitzada per les Noves Generacions del Partit Popular a benefici de l'Associació NEWTEC (Associació per a la tecnologia i ajudes tècniques). S'obtingué un benefici de 61.500 pessetes les quals foren entregades al president de l'esmentada associació, el montuïrer Baltasar Servera. El joves del PP agraeixen la col·laboració.

Assemblea de la Cooperativa

El passat 14 de setembre la Cooperativa va celebrar l'assemblea general ordinària en el mateix magatzem, a la qual hi assistiren 22 socis de la trentena que integren la junta rectora. Es va donar compte de les quantitats ingressades en les diferents partides, les quals sumen 89.778.114 pessetes, així com de les despeses que s'han realitzat, essent el seu total 89.599.330 pessetes. Així es tancà l'exercici amb un superàvit de 178.784 pessetes.

Conferència sobre l'Euro

Dia 27 a la sala d'actes de l'Ajuntament i organitzat per "La Caixa", Antoni Reus va oferir una conferència a la qual s'explicà la manera de familiaritzar-se amb la nova moneda europea, els seus avantatges, la superació dels inconvenients, equivalències, però sobretot les

Proposta d'ordenació de sentits únics dels carrers de Montuïri

normes que s'han de tenir en compte a l'hora de posar-se en circulació, el proper 1 de gener del 2002, i dos mesos després serà l'única moneda de curs legal.

Sentit dels carrers

També a l'Ajuntament el vespre de dia 28 s'oferí el resultat d'un estudi elaborat per l'enginyer d'OP, Fernando Rodríguez sobre la proposta d'ordenació de sentit únic a la majoria de carrers de Montuïri. Molts dels assistents objectaren determinats sentits i oferiren els seus parers, si bé el batle aconsellà que presentassin per escrit a l'Ajuntament les seves impugnacions.

Sopar a la fresca

A fi d'obtenir fons i organitzat conjuntament per la Parròquia i el Patronat de Música, el passat 29 de setembre es duqué a terme una festeta. A les 7 de l'ho-

rabaixa hi hagué missa al Puig i tot seguit, davant la capella, balls mallorquins als sons de la banda de música. La festa acabà amb un sopar a la fresca davant la piscina d'Es Dau. Els beneficis es destinaran a la nova il·luminació de l'ermita del Puig i a l'Escola de Música.

Tercera Edat

L'Associació de Persones Majors va organitzar una excursió a Sóller amb autocar i des d'allà amb barca fins a Sa Calobra, dia 9. I dia 30 a Cas Carboner, dinar de començament de curs amb ball a l'acabament.

L'Associació de Gent Gran, dia 26 va participar a una trobada a Lluç conjuntament amb altres associacions d'Algaida, Alqueria Blanca, Campos, Colònia de Sant Jordi, Petra, Porreres, Ses Salines i Vilafranca.

El pergami que s'entregà al "Dimoni" Juanjo López amb motiu de la seva "jubilació" i que, tot i tenir-ho preparat, no va sortir el més passat, diu així:

El vell dimoni ha acabat de córrer avant i enrere.

En Juanjo s'ha retirat

i un nou banya verda ha entrat repartint cops de llendera.

Visca Sant Bartomeu

Ajuntament de Montuïri

En agraïment a Juanjo López pels seus anys de dimoni i feina amb els cossiers.

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

Catalina Sastre Martorell, llicenciada en arquitectura

Amb el seu projecte de final de carrera obtingué la màxima qualificació

Na Catalina Sastre Martorell, de 25 anys, és una montuïrera més que, després d'estudiar arquitectura a Barcelona, ens contarà la seva experiència, els seus projectes i altres interrogants que se'ns acudirán mentre anirem encetant conversa. Una al·lota d'aparença senzilla, riallera i agradable, gaudeix de passejar per fora vila i malgrat que s'aboca de ple en la seva feina, encara disposa de temps per estar amb la família i quedar amb els amics.

Amb el seu projecte de final de carrera obtingué un 10, però deixem que sigui ella qui ens en vagi contat els detalls al llarg de l'entrevista.

- Catalina, conta'ns molt per damunt la teva trajectòria estudiantil.

- Vaig fer els estudis primaris (EGB, batxiller de ciències i COU) al Col·legi Santa Mònica de Palma.

- A quina edat començares a tenir clar què volies estudiar?

- Des del batxiller tenia clar que volia sortir de Mallorca per estudiar. En canvi no sabia ben bé què. M'agradaven les ciències, però també m'atreïen uns estudis en què no tot fos càlcul, sinó que

fossin una mescla d'art i tècnica. Arquitectura em va semblar una bona opció, perquè des del meu punt de vista, era una combinació del que a mi m'agradava.

- A quina universitat vas estudiar?

- A l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Sant Cugat del Vallès, ETSAV, dins la Universitat Politècnica

de Catalunya.

- Per què no ens analitzes un poquet els teus anys d'universitària?

- Bé, ha estat una carrera de constant dedicació. Durant els primers cursos no feia més que anar de la facultat a casa per estudiar. Hi havia molt per aprendre i quasi no tenia temps per a res més. Després, a mesura que acumules experiència, vas perdent la por a uns estudis que en un principi semblen inabastables. Es fa molta feina i es treballa també en equip, per així contrastar opinions i idees. La creativitat ofereix molts punts de vista que s'han de discutir, a fi que les coses es facin bé.

- Quins aspectes consideres més importants?

- Una part molt important, que no es pot deixar de banda, és la construcció. Cada any, a part dels ja existents, apareixen al mercat molts materials nous que s'han de conèixer. Un complement de la nostra formació foren una sèrie de viatges organitzats per la facultat. Visitarem ciutats lligades amb arquitectes importants: París - Le Corbusier, Roma - Els Clàssics, Chicago - Wright i Mies, Finlàndia - Aalto, aquesta experiència tan enriquidora ens serví per aprendre dels arquitectes que han deixat petjada.

- Què ens pots dir de la teva experiència de viure a Barcelona?

- A Barcelona ciutat només hi vaig viure el primer any. Ho vaig fer en una residència. Però com que tenia molt de temps de trajecte, els anys següents vaig decidir compartir pis a Sant Cugat amb altres companyes de carrera. Sant Cugat, per viure, és un poble molt agradable, és tranquil i compta amb molt bones comunicacions. Gràcies als ferrocarrils de la Generalitat i els Túnel de Vallvidrera en 15 minuts era a Barcelona.

- Enyoraves Montuïri?

- Montuïri és el meu poble i l'estimo molt, perquè és allà on tenc la meva fa-

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

mília i bona part de les meves amistats. El que més enyorava era la tranquil·litat que es respira en els nostres carrers i pel camp.

– Sabem que el teu projecte de fi de carrera ha estat brillant, per què no ens l'expliques un poc?.

– El projecte tracta de la rehabilitació d'un teatre a Argentona (9.000 hab.), a prop de Mataró, Barcelona. Aquest fou construït després de la Guerra Civil, amb pocs recursos. El poble va contribuir a la seva construcció mitjançant la venda dels productes del camp, que havien recollit durant aquell any. Però, en els darrers anys, la falta de manteniment i d'inversions va obligar a tancar-lo, ja que el seu estat ruïnós oferia poca seguretat. A l'edifici, pens que són necessaris uns canvis que el lliguin amb la plaça monumental que es troba al seu davant. Aquesta unió la faig mitjançant una rampa per accedir al teatre. Amb la intervenció conserv només les tres façanes principals, estintolant la lateral de la rampa subterrània d'accés. Amb una suau pendent 7% passam d'un espai baix i un poc fosc (rampa) a un altre alt i lluminós, el foyer (vestíbul principal del teatre). A partir d'aquí unes persones van cap a la zona privada (camerinos i oficines) i altres a la pública. En aquesta part hi trobam els accessos al pati de butaques, un bar amb vistes a la plaça, al primer pis, i una sala polivalent per a exposicions o actes públics destinats al poble. Ara bé, tot això explicat sense els plànols davant perd molt.

– Què sentires quan et comunicaren que el batlle estava interessat pel projecte?

– Vaig estar molt contenta, que hi estàs interessat. Una vegada que ell va conèixer el projecte, em va posar en contacte amb l'arquitecte que havia guanyat el concurs fallat durant el transcurs del meu fi de carrera. Gràcies a això, aquest estiu he col·laborat amb aquest arquitecte.

– A partir d'ara, quins projectes tens?

– El que m'interessa actualment és continuar la meua formació, la qual puc adquirir del meu treball amb altres arquitectes. També m'agradaria fer algun curs de postgrau, com el de "Rehabilitació d'edificis antics" i du altres projectes pel meu compte. En

aquests moments duc a terme una reforma a una casa antiga, entre mitgeres, a Santa Eugènia.

– Quins d'aquests llocs et tempta més i per què per establir-te (Montuïri/Palma/Barcelona)?

– A mi m'agradaria viure a una ciutat, per la proximitat que té de tot, tant d'oci (cinemes, teatres...) i cultura en general com de professions de tot tipus. Però també necessito de la tranquil·litat que t'ofereix el poble, lloc idoni per desconectar de la feina. Vull destacar però que, avui en dia, amb un ordinador i internet es pot treballar i estar en contacte amb tot el món des de qualsevol lloc.

– Explica'ns les teves aficions.

– M'agrada molt anar al cinema, fer esport, caminar pel camp, quedar amb els amics... D'ençà del projecte m'interessa més pel teatre i vull esmentar que és molt necessari que els de la part forana aprofitem els nous teatres que tenim a l'abast: *Sa Màniga* de Cala Millor, *S'Auditori* d'Alcúdia, el Teatre de Vilafranca, el d'Artà i d'altres. Seguint amb les meves inclinacions també m'interessen molt els llibres i les revistes que tenen relació amb l'arquitectura, així com la coneixença dels nous materials que contínuament apareixen al mercat.

– Què opines de la televisió? Penses que ofereix programes de qualitat?

No puc opinar massa, perquè veig molt poca televisió. Bàsicament l'aprofito per les pel·lícules que no he pogut veure al cinema, pels telenotícies i poc més.

– Què opines de Montuïri, de la gent, ...?

– A Montuïri sempre el tenc present, perquè hi he nascut i és on tenc les arrels.

– Ara que encara tenim fresques les d'enguany, com definiries les festes de Sant Bartomeu?

– Són festes molt alegres i familiars, en què no puc faltar, ja que són úniques. Hi acut molta gent per passar-s'ho bé, perquè d'això els montuïrers en sabem. L'ambient que es respira en aquests dies és quasi impossible de definir.

– Què canviaries de la societat actual?

– Canviaria el conformisme i la intollerància que hi ha pel món. Sobretot pens que els joves som molt còmodes.

Fins aquí la nostra agradable xerrada amb na Catalina, una al·lota modesta, que pensa que on ella ha arribat pot arribar-hi qualsevol que s'ho proposi. La sotasignant no li lleva la raó, i amb això no la vol desprestigiar en absolut, però a vegades el propòsit no és suficient, sinó que el que dona satisfaccions és la constància diària i la il·lusió que cada un posa en allò que fa. Ella s'aferrà a un projecte que, per ventura, perquè era real, l'engrescà més; però el cas és que la seva perseverança la féu mereixedora de la màxima nota. Des d'aquí enhorabona!!! i que el futur et procuri moltes satisfaccions. Sort.

Catalina Barceló

BAR - RESTAURANT

Can Miquel

Menú diari i a la carta
Hamburgueseria i Pizzeria

(Dijous tancat)

Carrer Palma, 194

Telf. 971 64 62 04

Montuïri

Guillem Garcias Pocoví, mecànic especialista en motors a reacció, jubilat

També fou el cap del servei tècnic de prestigioses marques d'electrodomèstics

Ha viscut intensament una vida de treball, conscient sempre del seu deure. Pels seus propis mitjans ha sabut obrir-se pas dins la seva existència a base de d'estudi i constància. Un professional de qualitat. El nostre entrevistat, Guillem Garcias Pocoví, té una conversa sempre puntejada per petites cites i anècdotes que la fan interessant. Una forta voluntat amb uns sòlids coneixements tècnic adquirits durant anys han fet que ocupàs al llarg de la seva vida llocs de responsabilitat.

Va néixer el 14 d'agost de 1933. Té una germana, n'Antònia, més jove que ell. Es casà l'any 1963 amb Sebastiana Fullana Sastre. Té un fill i una filla: Jaume i Jerònia, ja majors i casats.

Ens trobam amb ell dins una confortable habitació en el seu domicili. Una nova i sòlida casa que té a les afores del poble.

- Qui fou el teu primer mestre, Guillem?

- Don Cristòfol -del qual diu que no sap el seu llinatge- i don Pere Rosselló.

En Guillem de nin començà la seva educació en el Grup Escolar del poble (Ses Escoles).

- Seguíes algun pla d'estudis determinat al Grup Escolar?

- No. Però més endavant, mitjançant uns exàmens, vaig aconseguir el Certificat d'Estudis Primaris.

- Si no ens equívocam també anares a classes particulars amb don Pere Rosselló. Va ésser així?

- Així fou. En Miquel "Roca" i jo anàvem junts a classes de matemàtiques, assignatura que a mi m'agradava molt, en el domicili de don Pere.

Investim tot dret cap a un dels temes principals:

- Tu has estat molts d'anys a l'Exèrcit de l'Aire com a mecànic especialista ocupant-te dels motors de les aeronaus. Com t'iniciàres i quines passes donares per aconseguir aquest treball?

- Sí -ens diu amb un mig somriure. Han passat molts d'anys des del començament d'aquella etapa com a militar.

Està un moment callat cercant el records, i continua:

- Tot començà quan un matí jo anava a veure el meus padrins. A vegades m'aturava a la ferreria de mestre Tomeu "Pelut" per veure'l forjar. En aquesta ocasió hi hagué el seu fill, en Tomeu, que em preguntà pels meus estudis. Li vaig dir que estudiava matemàtiques perquè m'agradaven, però no tenia un pla determinat. Ell donà una mirada als llibres i quaderns que jo duia. Els va fullejar uns moments i em digué: "Per què no ingresses a l'Escola d'Especialistes d'Aviació, de Lleó? Crec que t'aniria bé". Vaig dir que no... que m'ho havia de pensar... suposava despeses... En aquests moments jo a vegades feia feina de manobre amb el meu pare i ajudava a ca nostra a les feines del camp. Però insistí. Poc dies després enviàvem la instància, la qual vengué aprovada. I ja em tens a l'escola de Lleó com aspirant a mecànic motorista d'aviació.

- Molt de temps estudiant a l'Escola de Lleó?

- Bastat. Hi vaig estar uns quants d'anys. Exigien molt i no et podies distreure. El contracte que vaig firmar per servir a l'Exèrcit de l'Aire fou per quatre anys. Els darrers anys d'estar a la base de Lleó ja m'havien assignat un aparell de vol del quan en vaig ésser el mecànic responsable.

- Estant a Mallorca, tengueres un petit accident de vol. Com va ésser?

- Veuràs: era l'any 1955 i em destinaren a Son Sant Joan. Ja duia els galons

Montuiri

971 646 460

Bar Can Pieres

de caporal i una certa veterania. En aquella base em vaig haver de fer càrrec d'un vell aparell amfibi anglès, tipus "Catalina", que no sé d'on el degueren treure perquè estava en molt mal estat. Amb ell hi vaig fer el darrer vol damunt una pista de terra que hi havia a l'aeròdrom. Poc temps després a l'aparell i a mi ens passaren a Son Bonet. En un dels vols de prova en el que jo hi anava com a mecànic, quan havíem aterrat, i rodant a bona velocitat damunt la pista, es rompé el fre. Aquell antic aparell no tenia els alerons com els d'avui; fins a la fi de la pista no s'aturà i encara ho féu xocant contra una paret. Aquest fou el darrer vol de l'avió "Catalina". En vaig sortir amb un trauc al cap i coixejant d'un genoll durant setmanes. No va ésser res.

- I des de Son Bonet, on anares?

- Començava 1956 i m'enviaren altra volta a Lleó per un curs especial d'ampliació de coneixements. Esperàvem per primera vegada l'arribada dels reactors. Vaig aprovar el curs, el qual fou molt dur. De 365 mecànics només n'aprovarrem 54. En el novembre d'aquell any arribaren 25 reactors "Sabre". Em passaren de mecànic de manteniment a un d'ells. Era l'únic caporal responsable d'un "Sabre".

- Això significava passar a un altre tipus de motor?

- Exacte. Feina i responsabilitat no me'n faltaven. Però mentrestant em tornaren enviar a Lleó per fer un curs especial sobre el "Sabre". Ja tenia coneixements damunt aquest tipus d'avió i el curs per jo fou un passeig.

- Tenia cada un dels avions un personal determinat?

- Sí. Jo, per exemple, tenia un avió del qual n'era el responsable en quant al motor. Un equip diferent s'ocupava de les altres parts de l'aparell.

- Continuem amb les teves anades i vengudes.

En Guillem riu quan sent la frase.

- Sí, és ver; vaig viatjar bastant d'un lloc a l'altre i no havia acabat. Conclòs aquest curs ja duia el galó de "cabo primer" i em destinaren a Manises (València), a l'"Ala de caza número 1". Estant aquí hi va haver el desbordament del riu, el qual inundà la ciutat de València. amb el nostre grup jo hi vaig intervenir ajudant a la població. En aquesta ciutat també vaig fer una gran amistat amb don Honorat Ribas "Pofang", ambdós teníem llargues converses. L'any 1959 tornava ésser a Lleó per assistir a un curs de suboficials, el qual vaig aprovar. I el 1960, també a Lleó, un altre curs d'Especialista tècnic en motors a reacció.

- No devies tenir temps de girar-te darrere?

Està de bon humor i riu obertament.

- Era tal com dius, però llavors era jo ve i ho duia molt bé. L'any 1961 venc

altra volta destinat a Son Sant Joan i ascendesc a sergent especialista. És quan retiren els reactors d'aquesta base, i jo hi qued amb un equip d'especialistes per atendre els possibles reactors que ocasionalment hi aterassin.

- Suposam que en certes ocasions volaves?

- Naturalment, quan era necessari, cosa que succeïa bastants vegades.

- Havia acabat el teu anar i venir d'una base a l'altra?

- No -ens diu-; l'any 1974 m'envien a Torrejon de Ardoz per un nou curs especial de motors a reacció i em destinen a una unitat de reactors "Phantom". Hi vaig estar un any coincidint amb el meu ascens a brigada especialista. La meua estada a Torrejon, devers un any, coincidí amb la darrera gran desfilada de tropes a Madrid. L'arma d'Aviació hi va participar amb un centenar d'avions.

- Per cert... -queda un moment callat i s'accentua el seu bon humor quan conti-

(Continua a la pàgina següent)

Adrogueria i electrodomèstics

Antoni Mayol

Reparacions

25 anys d'experiència

Plaça Major, 10 • Tlf. 971 64 62 50 • Montuïri

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

(Ve de la pàgina anterior)

nua- en aquesta base, com és sabut, hi tenien també els seus aparells els americans. Quan els seus tècnics se'n adonaren que el nostre comandament superior hi volia fer volar un centenar d'avions se'n fotien de nosaltres: "Cent avions en vol", ens deia algun d'ells. La meitat romandran avariats abans d'aixecar-se". Vengué el dia assenyalat. Des de la matinada l'activitat del nostre sector anava augmentant. En el moment oportú 116 aeronaus del tipus "Sabre" volaven damunt el cel de Madrid. Els mateixos americans abans tan escèptics ens felicitaren.

Per abreujar direm que en Guillem vengué altra volta destinat a Son Sant Joan. Estant en aquesta base va rebre una gran sorpresa: li enviaren la "Medalla de Gràtitud de la Ciutat de València" per haver intervingut activament en els treballs de salvament durant les inundacions que va sofrir la capital quan ell hi estava destinat.

- Quin any et llicenciaries?

- L'any 1976. La meua llicència fou voluntària. Havia estat a l'exèrcit durant 23 anys.

- Però, tu també feia anys que tenies un negoci d'electrodomèstics a Palma.

- Efectivament. L'any 1967 vaig començar a treballar per la New Pol. Duia el servei tècnic. Feia poc que m'havia casat. El volum de feina anava augmentant i es tractava d'elegir entre l'aviació i els electrodomèstics. Em vaig decidir

pels electrodomèstics. Durant aquest temps, a més de New Pol tenguérem altres marques de prestigi de les quals el nostre servei tècnic en tenia l'exclusiva.

- Això significava un caramull de feina i responsabilitat.

- Sí, així era. Vaig arribar a tenir 11 persones al servei tècnic.

- Has viatjat molt?

- Sí i no -ens diu dubtant un moment. Estant a l'exèrcit vaig viatjar a França i a Alemanya amb els "Sabre". Amb els electrodomèstics i a rel de cursets he conegut Stuttgart (Alemanya) i d'Espanya conec moltes capitals.

- Unes quantes preguntes fora dels temes tractats: quin diari acostumes llegir?

- L'"Última Hora".

- Quin tipus de revistes?

- Les revistes tècniques, que encara compr en certes ocasions.

- Les teves aficions?

- El futbol, les bicicletes, les carreres de motos i cotxes fórmula u, i també m'agrada el cinema i el teatre.

- Què li fa falta al nostre poble?

- Un local de la Tercera Edat més gran

Foto antiga

Sebastiana Miralles "Queló", quan sols tenia un any, amb Teresa Mayol ofereixen aquesta simpàtica escena

i còmode. Dins un altre ordre de coses ens manca també per part del poble i els responsables, interès pel fet cultural.

- Què ens sobra?

- Sobra renou; i abans no ho he dit però també falta ordre en el tràfic i lloc per aparcar.

- Alguna decepció important en la vida?

- Més d'una. Tenc 68 anys: és inevitable.

- Una il·lusió feta realitat?

S'il·lumina la seva cara

- Veure els fills col·locats. És una de les coses que més em satisfan.

- Quina diferència veus del temps de la teua joventut a l'actualitat?

- Llavors no teníem doblers i mancava feina. Avui hi ha més doblers, però també la feina és un problema. Cada època té els seus pros i els seus contres.

- Com veus el futur?

- És imprevisible. La tècnica avança a una velocitat de vertigen. Dificil preveure'l, humanament i tècnicament parlant.

Com haurem observat, el nostre entrevistat va estar present, visqué personalment dos moments importants durant uns anys del segle XX, en què la mecànica evolucionava ràpidament. En el primer cas dins l'aviació, quan els motors convencionals donaven pas als de reacció; i al mateix temps també col·laborà amb l'arribada -la invasió, diríem- dels electrodomèstics dins les nostres llars. En els dos casos, ell, entre altres tècnics- hi va prendre part activa.

Miquel Martorell Arbona

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

**Cuina mallorquina
Forn de llenya**

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

A les Escoles ha començat el curs 2001-2002

El cens escolar comprèn 177 alumnes (d'entre ells 18 marroquins i 6 alemanys) i 16 mestres

Josep Mª Munar és el nou Director

El Col·legi Joan Mas i Verd de Montuïri ha començat el curs 2001-2002 amb 177 alumnes i 16 mestres. El alumnes no tan sols són de Montuïri, sinó que a més cal destacar-ne 18 de marroquins, 6 alemanys, 2 suecs i 1 turc.

A **Educació Infantil** hi ha matriculats un total de 62 alumnes distribuïts de la següent manera: 15 de primer (3 anys), dels quals n'és tutora Coloma Alcover; 15 de segon A (4 anys), essent-ne tutora Catalina Perelló, 16 de segon B (4 anys), dels quals n'és tutora Catalina Forteza, i també 16 de tercer (5 anys) els quals tenen de tutora Francisca Mª Niell.

A **Educació Primària** hi acudeixen un total de 115 alumnes distribuïts així: 20 de primer curs (6 anys). La tutora és Paula Valcaneras; 16, de segon (7 anys) que tenen per tutora Maria Ant^a Melià. Aquests dos cursos comprenen el *primer cicle* essent-ne coordinadora la mateixa Maria Ant^a Melià. El *segon cicle* l'integren 23 alumnes de tercer (8 anys) dels

Un grup de nins i nines s'aturaren un moment de jugar en el pati de l'escola per fer-se aquesta foto. Era un dels primers dies d'aquest curs

quals n'és tutora Elena Calafat i 21 de quart (9 anys) i tutora Catalina Gayà (aquesta també és la coordinadora del 2n cicle). El *tercer cicle* està format pels 20 alumnes de cinquè, essent coordinadora del curs i del cicle, Catalina Martorell i 15 alumnes més són els de sisè curs, dels quals Maria Ant^a Vallespir n'és la tutora i també mestra de música.

Les diferents **especialitats** que s'imparteixen aquest curs al Col·legi tenen

com a responsables Jerònia Oliver (atenció a la diversitat), Antoni Gornals (mestre d'anglès i responsable del programa Arxipèlag), Aina Mª Munar (mestre de Pedagogia Terapèutica), Maria Ribas (Pedagogia de l'Escola), Guillem Fiol Tomàs (Mestre d'Educació Física i Secretari de l'Escola), Maria Francisca Miralles (Cap d'Estudis) i com a Director del Col·legi ha estat nomenat Josep Mª Munar Vich.

Nòmina Estrella

Avantatges al seu abast

 "la Caixa"

BIP BIP
supermercados

Super Montuïri
Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria
Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja
I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Av/ Es Dau, s/n

Tif. 971 64 67 60

Montuïri

LA DESAMORTITZACIO DE MENDIZABAL - IV

Deu frares montuïers foren exclaustrats*(Continuació)*

Una altra conseqüència de tot aquest procés, fou que els nombrosos frares que habitaven els convents afectats, hagueren d'abandonar-los i romangueren ex-claustrats, d'entre ells n'hi havia alguns d'origen montuïer.²³

Al convent de Llorito -dominicans²⁴ hi residia Antoni Ribas Miralles, el seu nom de naixement era Joan, havia nascut l'any 1806 y morí a Montuïri dia 15 de novembre de 1886. Era llec. D'aquest frare em podem dir algunes coses, el seu nom complet era Joan Francesc i era conegut al poble com a es frare Moreno, ja que aquest era el seu malnom. Fou exclaustrat l'any 1835 traslladant-se a viure a una finca de la seva propietat, Can Moreno a la Serra des Fonoll molt prop de Son Boivàs i del terme municipal de Llorito. Curiosament aquestes cases tenien un molí propi del qual tan sols en resta una de les moles, aquesta du gravada la data de 1836, una data molt propera a l'any de l'ex-claustració del nostre frare. També s'ha de dir que els més vells del poble contaven que tenia el baül amb el qual l'havien d'enterrar a casa seva.²⁵

Al Convent de Manacor, també dels dominicans,²⁶ habitava Benet Pocoví Mascaró, Bartomeu originàriament, va néixer a Montuïri dia 6 de març de 1795, s'ordenà l'any 1820 i morí a Manacor als

77 anys d'edat el 23 d'agost de 1872. Fou custos del seu convent des de 1851 a 1854 i es dedicà a l'ensenyament del llatí. Era sacerdot.

Al Convent dels franciscans de Palma tenim a Antoni Manera Marimón, batiat com a Gabriel, tenia quan fou ex-claustrat 87 anys i morí a Palma a l'església de Sant Miquel dia 10 de novembre de 1840 als 93 anys de edat sense haver fet testament i essent enterrat al cementeri rural. També sacerdot.

Joan Miralles Verd, del mateix convent, tenia 73 anys quan fou ex-claustrat i com l'anterior també expirà a l'església de Sant Miquel el 24 de desembre de 1842 als 81 anys sense testament i enterrat al cementeri rural. Sacerdot.

Sebastià Miralles, del mateix convent, morí a Palma, a la parròquia de Sant Miquel dia 6 de juliol de 1838 als 80 anys, com els anteriors també no deixà testament fet i fou enterrat al cementeri rural. Sacerdot.

Miquel Manera Mascaró, del mateix convent que els d'abans, nat dia 2 de setembre de 1784 i mort a Montuïri dia 23 de maig de 1864. Se l'anomenava com a *Acursi*. Llec.

Convent de Sant Francesc (mínims) de Palma, Gabriel Miralles Marimon, nat a Montuïri dia 9 de desembre de 1810, s'ordenà l'any 1834, adscrit a la parròquia de

Sant Miquel de Palma, morí dia 22 de març de 1874 en aquesta ciutat. Sacerdot.

Del Convent de Jesús (franciscans)²⁷ de Palma era Joan Miralles Bauzà, nat dia 21 de juny de 1810, i ordenat l'any 1834, morí a Montuïri el 28 d'abril de 1873, als 63 anys d'edat. Sacerdot.

Del Convent de Lluçmajor (franciscans)²⁸ Lluís Miralles Company, batiat com a Sebastià, va néixer dia 23 d'abril de 1808, fou ordenat l'any 1832 i entregà l'ànima al Pare als 66 anys a Montuïri dia 12 d'abril de 1874. Sacerdot.

Joan Miralles i Monserrat²⁹ parla també d'un altre frare, Rafel Socias Trobat, lector de filosofia de l'orde dels mínims. Aquest tenia, a una casa propietat seva a ses Rotes de Son Comelles, una capella on deia missa, que encara avui en dia es conserva.

La venda d'una possessió. L'establiment de s'Almudaina

Per finalitzar exposarem l'evolució d'una d'aquestes possessions fins que arribà a una total parcel·lació, el document que segueix ens explica detalladament el procés d'establiment de s'Almudaina ja a mitjan segle segons un document que es troba a l'Arxiu del Regne.³⁰

El 4 de setembre de 1859, Antoni Fernández Caymari, metge i apoderat de donya Francesca Oliver, vídua de Joan Pont i fill d'Antoni i de Beatriu Caymari, natural de Palma i veí de Sant Joan segons *auto de poder otorgado en 30 julio de 1859 ante D. Miguel Ignacio Manera*, notari, començà a establir la possessió de l'Almudaina, de la vila de Montuïri.

Donya Francesca Oliver *posee el referido predio la Almudayne en virtud de división que otorgó en trece noviembre de mil ochocientos cuarenta y dos ante D. Pedro José Gallard notario, con D. Gabriel Ribas y D. Gabriel Miralles que lo poseían por indiviso, por haberseles adjudicado en pública subasta por el comisionado principal de amortización de esta provincia en veinte y seis abril de mil ochocientos cuarenta y uno y les fue otorgada la correspondiente escritura de venta por el mismo comisionado en veinte de julio mismo año.*

Plan de condiciones que han de obser-

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz González

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf, 64 61 84 • Montuïri

var los enfiteutas.

Condiciones bajo las cuales se da en establecimiento en distintas porciones el predio denominado la Almudayna sito en el término de la villa de Montuiri, propio de Dª Maria Francisca Oliver.

1° La señora enajenante se reserva para sí y los suyos el dominio directo³¹, o sea el laudemio de dicho predio haciendo gracia a los adquirentes por este transpaso solamente de los derechos que le corresponde por este concepto.

2°. El adquirente deberá satisfacer además de los gastos que son de su cargo el salario de la escritura de transpaso, incluso el de una primera copia con su papel correspondiente que deberá entregar a la señora enajenante.

3°. El adquirente deberá estar y pasar sin admitirse prueba en contrario por la demarcación señalada en el plano levantado por D. Gaspar Comellas³² sin que en tiempo alguno pueda pedir variación, para lo cual se deja expedito el derecho de rectificarla antes de comprometerse.

4° El adquirente deberá satisfacer en metálico el precio que por entrada de esta enfiteusis se estipulare el día en que se firmó la escritura ante el Notario D. Juan Bauzá, ante quien deberá presentarse el día que señale la Señora enajenante, mas si quiere el adquirente satisfacer dicho precio a plazos, podrá hacerlo y en este caso el día en que se firme la escritura deberá satisfacer cuando menos una tercera parte de la total cantidad que por entrada se haya acordado y las dos terceras partes restantes en igual día y mes de los dos años siguientes debiendo pero contribuir al entretanto a la Señora enajenante con el interés del seis por ciento anual por la cantidad que haya dejado de satisfacer a cuyo efecto quedará especial y preferentemente hipotecada la porción vendida, tanto para la seguridad del capital como de los intereses.

5° En el caso de que en lo sucesivo se hagan divisiones de la porción de tierra dada en enfiteusis en caso que se haya estipulado, no podrá dividirse en menor cantidad que la de una libra y diez sueldos por cada uno de los censatarios y aun está división se entenderá sin perjuicio del derecho de la Señora enajenante para demandar el integro censo de cualquier poseedor de la porción vendida como si de esta no se hubiese hecho subdivisión.

6° El adquirente y los suyos deberán

entregar sin descuento alguno tanto por contribuciones ordinarias ó extraordinarias, como por cualquier otro concepto con que ahora y en lo sucesivo se grave a los censos el acordado en este transpaso día ocho de setiembre de todos los años en el punto de esta isla que en cualquier tiempo señale su perceptor y será redimible al fuero de tres por ciento libre por parte del mismo de todo gasto.

7° No siendo el adquirente puntual en pagar todos los años la porción del censo reservativo estipulado, deberá satisfacer, además de todos los gastos que con este motivo se ocasionen, el interés del seis por ciento anual desde el día de la demora, que será el del vencimiento del censo, hasta su efectivo pago.

8° Además de todo lo dicho, tendrá obligación el adquirente de pagar a la Señora enajenante en las porciones de tierra que sean barbecho dos libras por cada cuarterada y por reja, y diez sueldos por cuarterada por el trabajo del agrimensor.

9° El adquirente no podrá entrar en posesión de la porción dada en enfiteusis, hasta el día ocho de setiembre próximo siguiente.

Palma, veinte Agosto de mil ochocientos cincuenta y nueve.

(Continuarà)

Guillem Mas Miralles

23) La major part de la informació sobre els ex-claustrats està extreta d'un recull fet per Josep Planas Sagrera i publicat al Botlletí de la Societat Arqueològica Lul·liana durant els anys 1920 i 1921.

24) Actual ajuntament

L'any 1859 es començà a establir s'Almudaina

25) Miralles i Monserrat, Joan. Un poble, un temps. Pg. 124

26) Actual ajuntament.

27) El Convent de Jesús - desaparegut completament- es trobava on avui en dia hi ha l'Hospital Psiquiàtric, al camí de Jesús

28) Fins fa poc temps les seves dependències les ocupaven el Jutjat de Lluçmajor.

29) Miralles i Monserrat, Joan. Op. cit. Pg. 249

30) Protocol 2.368. Notari Joan Bauçà

31) Domini directe és el que reté el titular d'un bé al transferir l'ús, gaudiment, explotació i plena disposició del mateix i de les seves rendes i productes sense alienar la propietat.

32) Gaspar Mas Miralles -Comelles- agrimensor, elaborà el plànol cadastral del terme de Montuiri l'any 1859. Conegut també per la seva afeció a crear talles de fusta de caire religiós.

Restaurant Ca's Carboner

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

L'organització territorial de Mallorca durant el regnat de Jaume II (1276-1311) - I

L'atorgament de la categoria de vila a Montuïri

Tota vegada que fins ara l'Ajuntament no ha difós per escrit el pregó commemoratiu dels 700 anys de la fundació de Montuïri com a vila reial que va pronunciar a l'església el passat 1 de gener de 2000 la historiadora Maria Barceló i Crespi, tot i considerant la seva importància dins la història del nostre poble, en aquest número començam la seva publicació, la qual, degut a la seva llargària, la complaterem en els dos números següents.

Il·lm. Sr. Batle, distingides autoritats, benvolguts amics i amigues de Montuïri, bon vespre a tothom.

Primerament he d'agrair la convidada que em féreu per compartir amb tots vosaltres aquesta estona a la que no em vaig poder negar i molt més quan ja no havia pogut atendre la invitació que em formulàreu per les passades festes de Sant Bartomeu. A Montuïri tenc molts coneguts i amics. Montuïri és veïnat del meu poble i la seva imatge em resulta certament familiar. Es obvi que en les meves freqüents anades i vengudes entre Porreres i Ciutat sempre hi és present. Tot just passat el molí d'en Panada ja es divisa el poble enlairat i coronat per les siluetes dels molins. I si és anat a Porreres passat la possessió de Malesherbes també apareix la mateixa imatge vista des d'un altre angle. Vet ací alguns dels motius per acceptar el convit.

Segons la definició del DCVB una crida o pregó és l'acte de cridar o anunciar

en veu alta una cosa d'interès general. Temps enre el saig n'era l'encarregat. Les crides anunciaven esdeveniments, o notícies importants d'ordre molt divers, o bé la pèrdua de quelcom que també podia ser valuós encara que tal vegada molt subjectiu. Però avui quan la figura del saig ja no deixa sentir la seva veu pels quatre cantons dels indrets més estratègics de les nostres viles, quan la gent dels nostres pobles ja no surt al carrer tot just sentir el redoblar del tambor o el so de la corneta, precisament ara i ací a mi m'ha tocat fer de saig la qual cosa he acceptat de bon grat, encara que per a qualcú es pugui tractar d'un anacronisme en uns moments en què han desaparegut les crides i tantes altres coses en aquesta terra nostra, desaparició motivada en part per l'avenç tecnològic, la influència del turisme o el pas d'una so-

cietat tradicional cap a un esquema social més obert però no per això no manco conservador.

Els pregons s'han posat de moda per anunciar les festes de Setmana Santa o les festes patronals a l'estiu. Ara bé, m'he demanat què he d'anunciar en bon dia de Cap d'Any? Aquest pregó pretén, com indica la definició, comunicar i alhora també no menysprear quelcom important. El meu pregó vol cridar l'atenció sobre la Història en general i sobre la de Montuïri en particular ara que tot just començam l'any en què aquest poble i d'altres es disposen a recordar el bon rei Jaume II així com que aquests mateixos pobles a partir de l'any 1300 experimentassin un desenvolupament que marcaria la seva fesomia en l'esdevenidor. Així doncs, la crida comença:

Tots vosaltres sabeu que dedic gran part del meu temps a estudiar el passat, és a dir, a l'estudi de la Història i dins d'aquesta introspecció la Història de Mallorca ocupa un lloc destacat. Per això voldria que aquest pregó fos una crida que des de la lliçó de la Història arribàs a tots els montuïrers i montuïreres i servís com a reflexió dels temps pretèrits, per, potser, entendre millor l'avui de Montuïri.

El protagonista de la nostra remembrança és Jaume II i tota la gent que va viure en aquesta contrada fa més o menys set-cents anys.

El Bon Rei, així anomenat, va néixer a

la ciutat de Montpeller (1243). Era fill segon de Jaume I i de Violant d'Hongria. Criat a la cort francesa, tant ell com altres membres de la seva nissaga, experimentà una gran afeció envers el franciscanisme. Maridà amb Esclarmonda de Foix i d'aquest matrimoni varen néixer quatre fills i dues filles. La historiografia, sobretot la romàntica, el qualificà com a un home bondadós per la qual cosa li vendria el sobrenom de bon rei. El 1276, en morir el seu pare, va rebre la Corona de Mallorca, que no era altra cosa més que un conjunt de territoris inconnexos. Malgrat les dificultats polítiques Jaume II va ser l'organitzador del regne conquerit per les armes del seu pare. Durant el seu regnat es construí el castell de Bellver, reformà el palau de l'Almudaina, i continuà les obres de la catedral, entre altres, tot coincidint en els anys de vida del mallorquí més universal: Ramon Llull. Morí a la Ciutat de Mallorca el 1311 i està enterrat a la capella de la Trinitat de la Seu.

Perquè recordar Jaume II? Perquè fou durant el seu regnat (1276-1311), i més en concret en la data de 1300, quan per iniciativa d'aquest monarca es posà en marxa l'organització territorial d'una bona part de Mallorca mitjançant l'aplicació d'unes "Ordinacions" per tal de desenvolupar, sobretot, uns nuclis de població ja existents. Jaume II establia el marc jurídic per a una sèrie de petits nuclis de població que a partir d'aquells moments tendrien consideració de vila, amb la qual cosa s'afavoria el seu desenvolupament demogràfic, econòmic, social i urbanístic. Algunes "viles" es fundaren sobre nova planta, abandonant l'església primitiva, que els havia servit de centre. D'altres a partir d'una alqueria que hagués sobresortit per damunt les de l'entorn i on a poc a poc s'hi agruparen cases. Permeteu-me un exemple pròxim, el cas del meu poble de Porreres: sembla que des d'un principi l'alqueria de Porreres (alqueria de Passarax) sobresortia damunt les altres i a poc a poc s'hi agrupaven cases. Un document de l'any 1272 l'anomena per primera vegada amb el qualificatiu de vila. Vet ací per on el rei Jaume II de Mallorca va dispondre d'un terreny preparat per a l'any 1300 procedir a l'atorgament de la categoria de Vila. No era una fundació a partir del no res.

Fins aquí no hem plantejat cap dubte sinó que hem repetit allò que molts sabem. Ara bé, en els darrers mesos, sobretot a través dels mitjans de comunicació, hom ha llegit i sentit sobre els 700 aniversari cap amunt i el 700 aniversari cap avall, com si hagéssim descobert per primera vegada els orígens remots del nostre tarannà, de la nostra identitat. I fins ara no ens havíem entemut? Tothom parla de la fundació de viles de manera alegre sense més. Fundacions? D'entrada a mi em venen molts dubtes, moltes preguntes de les quals no crec que la resposta sigui fàcil. Més aviat em sembla un error massa ve-

gades repetit i per tant convendria aclarir d'antuvi tota una sèrie de qüestions.

Efectivament el tema s'enrevolta d'errors, d'inadequades interpretacions, de repeticions sense revisió... Potser les meves paraules desmitifiquin, desfacin tòpics però el rigor històric m'hi obliga.

(Continuarà)

Maria Barceló i Crespi

700
1300-2000

Para aquellos que tienen instinto.

Milicrom No 0902-6702: Caja y bracaleta de acero inoxidable, cristal curvo de zafiro irrompible, corona a rosca, sumergible hasta 100 metros. Incorpora cierre seguro con pulsadores de apertura de alta seguridad, disponible en modelos de hombre y señora.

www.mauricelacroix.com

Fermin
Joyeros

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

M
MAURICE LACROIX
Switzerland

Tomorrow's Classics

Setembre, temps de figues

Lloret de Vistalegre va celebrar la festa del sequer

El passat dies 7, 8 i 9 de setembre a Lloret de Vistalegre es va celebrar la seva ja tradicional Festa del sequer.

Començaren aquestes alegres i divertides festes el divendres dia 7 en un acte que tingué lloc a la plaça de Sant Jaume de Lloret amb la presentació del llibre **Manual del bon glosador**, autor del qual n'és el lloretí, Felip Munar i Munar, Professor de Cultura i Tradicions de la UIB i redactor de **Bona Pau**. Féu la presentació comentant el seu contingut el Conseller d'Educació Cultural, Damià Pons. Aquest llibre va explicant i ensenyant com es troben les paraules que rimen i demostra com de glosar se'n pot aprendre

El mateix autor, fa dos anys, també com a pròleg de les festes del sequer i al mateix lloc, va presentar el seu primer llibre *De la figuera a la taula*, el qual consta d'un centenar de receptes de cuina on hi entren les figues com a primordial ingredient. Dos anys després i xerrant amb gent assistent a dita festa vaig poder constatar que són molts que el consulten i adesiara cuinen alguna de les receptes explicades.

LA RECOLLIDA

Pel mes de setembre ens trobam a la plena del recollir arreplegar ametlles, garroves i figues. Antany, com que arreu havia figueres i s'assecaven les figues

damunt canyissos d'albó, era temps de molta més feina que avui en dia que se n'assequen poques. Però tot i la molta feina hi havia alegria. Collint i arreplegant figues es cantaven amb la tonada pròpia del cantar figueraler, cançons com aquesta: *-Figues roges i albecons, paratjals i cucarelles\ D'aquestes menjareu vos\ des figueral de Sencelles.*

Arribada de fosca, la bona gent pagesa davant la casa o caseta d'on hi havia el sequer de figues, una vesprada a un lloc i un altre dia l'altra, es reunien uns quants veïnats i amb la claror de la lluna si era quart creixent i el cel estàs esbargit o de llums d'oli o de carbur si no lluia la lluna, passaven les vetllades pelant ametlles a mà i o aplanant figues.

Dur a terme aquestes aplanades de figues i pelades d'ametlles era alegre. Se

xerrava del temps, de les coses que passaven, es contaven rondalles, acudits i com que sempre hi havia joves i joves en edat de festejar era ocasió per relacionar-se entre ells. Però quan es feia divertit era quan s'armava un glossat o codolades i també un ball de sequer.

LA FESTA DEL SEQUER

La festa del sequer que any rera any es ve celebrant a Lloret de Vistalegre es fa amb la finalitat de recordar i perseverar les tradicions pageses. Enguany, com tenc per costum, hi vaig assistir i em vaig adonar com de cada any i acudeix més gent i s'interessa per l'ampla varietat de figues que encara es troben a Mallorca. Com a novetat cal destacar dues noves varietats de figues: la *de la reina*, una figa negra, clivellada, molt maca i que reuneix allò que diu la glosa. *- Una figa per esser bona\ ha de tenir tres senyals\ secaiona, clivellada\ i picada de pardal.* La trobaren a Orient. N'havia una altra; la *pota de cavall*, que es diu així perquè té una faïçó semblat a pota de bístia.

Exposades vaig comptar allà seixanta-sis castes de figues, una trentena de d'ametlles i vint-i-dues varietats de pomes autòctones, a més de magranes, gínjols, i altres fruites de tardor. També exposats hi havia plats cuinats amb figues, pa de figa, arrop de figues, licor de figues i altres fruites i llepolies elaborats en base d'extreure el suc dolç de les figues.

I per arrodonir les festa, recordant els antics balls de sequer i amb nombrosa assistència, hi hagué ballada de bot al so dels populars conjunts musicals mallorquins: *Tracalada i Música Nostra.*

Sion Nicolau

Yoga

Centres d'energia

Traball corporal integral

Classes en grups i individuals

Informes: Tlf. 669 71 28 63 • Montuiri

Esclata-sangs

Creris que haurien de tenir en compte els cercadors

En aquest mes d'octubre en què s'acosta el temps d'anar a cercar esclata-sangs, uns bolets molt apreciats per molta gent, convé tenir present una sèrie de normes de comportament per aquells que en van per pinsos o garrigues. Podrien esser aquestes:

- Una vegada trobat l'esclata-sang no s'ha de tallar el peu o peduncle ni s'ha d'estirar mai o arrabassar-lo a fi de no espinyar el miceli i així permetre que en puguin néixer més l'any següent.

- No s'ha de confondre el *lactarius songuifluus* (anomenat per regla general esclata-sang) amb altres espècies semblants, com són el *lactarius torminosus* (esclata-sang de llet pelut) o l'*amanita phalloides*.

- Els bolets venenosos sols es reconeixen pel seu aspecte, no pel seu gust. S'han de conèixer!

- No s'han de collir esclata-sangs en els llocs on s'hagin utilitzat pesticides o herbicides de qualsevol tipus.

- S'ha de respectar el terreny pel qual es transita, tancant sempre les barreres, prendre precaucions a l'hora de botar parets de pedra, que es poden rompre o provocar algun accident.

- S'ha d'anar alerta a la garriga, especialment posant peu fiter en tot quan es refereix a les espècies vegetals protegides per la legislació vigent, defugint

d'aixecar-les o descobrir-les.

- Els esclata-sangs són propietat de l'amo o amitger de la finca, i s'ha de tenir present que a qualcuna d'elles suposen un dels pocs ingressos que d'ells se n'obtenen. Per tant, tot cercador d'esclata-sangs haurà d'obtenir la corresponent autorització per poder exercir aquesta activitat dins propietat d'altri.

No hi ha dubte, per altra part, que "l'esclata-sang mallorquí és molt més gustós, saborós i aromatitzat que esclata-sang foraster. És un dels bolets més bons que es poden menjar per la nostra terra. Torrats, fets al forn i acompanyats amb llom de porc poc fet, són una veritable delícia", deia un escriptor mallorquí¹.

S'ha d'anar alerta a no menjar mai l'*esclata-sang de llet* (bolet que segrega làtex de color blanc, esclata-sang, ni esclata-sang *pelut*, que té el capell cobert de petits filaments semblants a pèls, o l'*esclata-sang de tot l'any*, un esclata-sang parasitat per un fong que destrueix les làmines del bolet i li dona un aspecte blanquinós²).

1) C.C. Mas
2) Gran Enciclopèdia de Mallorca

Paner amb esclata-sangs trobats a Montuiri fa uns quants anys

Targeta
Compra Fàcil

Ara fins
a 36 mesos

I no li doni més voltes

BELLVER

Assessorament lingüístic i traduccions
anglès, català, espanyol

- traducció i manteniment de pàgines web
- traduccions tècniques i científiques
- català per a estrangers
- correccions lingüístiques i tipogràfiques
- ... i molt més!

BIBLIOTEQUES DE MALLORCA

CENTRE COORDINADOR

Biblioteca Municipal de Montuïri

NOVETATS BIBLIOGRÀFIQUES

Onofre Arbona i altres.- *Montuïrers que han deixat petjada.*

Guillem Mas i Antoni Mateu.- *La guerra civil a Montuïri. L'esclafit de la crispació.*

Antonio Muñoz Molina.- *Sefarad.*

John Le Carré.- *El jardiner fidel.*

José Saramago.- *La caverna.*

Pankaj Mishra.- *Los románticos.*

Alvaro Pombo.- *El cielo raso.*

Daniel Pennac.- *La petita venedora de prosa.*

Miquel Lopez Crespi.- *Estat d'excepció: els anys del desig més ardent.*

Gabriel Galmés.- *Una cara manllevada.*

Quim Monzó.- *El millor dels mons.*

Miquel Angel Vidal.- *El batec de la fosca.*

Jordi Coca.- *Sota la pols.*

Nou diccionari 62 de la llengua catalana.

La ciencia en tus manos.

Dora Schwarzstein.- *Entre Franco y Perón: memoria e identidad del exilio republicano español en Argentina.*

J.R. Rowling.- *Harry Potter i el calze de foc.*

Pere Morey.- *El sol mai no es pon.... sobre els meus fills.*

Asterix i la traviata.

VIDEOS

Gladiator.

Misión imposible II.

El mar.

La milla verde.

Buzz Lightyear: la pel·lícula.

Erin Brockovich.

Emili Darder.

Mallorquins i les guerres colonials: 1895-1905.

Llorenç Villalonga: miralls de la ficció.

Feim memòria: Joaquim Mir i Santiago Rusiñol.

Feim memòria: Gaspar Homar.

A la Biblioteca, entre altres, podem trobar les següents publicacions periòdiques: MUY INTERESANTE, MUY ESPECIAL, GEO, NATIONAL GEOGRAPHIC, DUNIA, TIEMPO, EL TEMPS, BONA PAU....

HORARI

De dilluns a divendres: de les 17 a les 20 h.
Dissabtes: de les 10 a les 13 h.

Consell de Mallorca

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Quatre amics

La fotografia sembla presa damunt el graons, era l'any 1949, molt prop de ca s'Escolà, un diumenge dematí. Quatre joves de prop de vint anys, tots amb americana, dos d'ells, embotonada i amb corbata, i els altres, desfeta i amb el coll lliure. Naturalment sense massa pretensions, ja que el de la dreta ni tan sols es llevà el cigarret de la boca. Per altra part, tampoc semblen excessivament satisfets i amb un aire un poc desfermat. Sols posaren per tenir un record d'aquella diada i tal vegada de la seva amistat. Ells són (d'esquerra a dreta) en Toni Pizà, en "Lloret", un desconegut i en Pep "Roegó"

Records d'infantesa

L'anècdota del Governador

Era l'any 1967, jo encara era jove i corria molt d'aquí cap allà. Residia llargues temporades a Madrid, però el meu contacte amb Montuïri no es perdé mai.

S'acostava l'estiu d'aquell any i era el dia en què els mallorquins que campàvem per la capital d'Espanya ens havíem de reunir per celebrar la trobada anual dels illenes, amb la finalitat d'estreñer llaços i contar-nos eixides. Mentre esperàvem que es fes l'hora del començament i dins el vestíbul de l'Hotel Melià Castilla s'acostà un senyor per saludar-nos, perquè en sentir la nostra conversa ja va albirar que érem mallorquins. Ens va saludar i jo tot seguit li vaig dir: *Què tal, Gobernador*.

Ell, un poc sorprès, ens contestà: *O me*

habeis conocido. I així iniciàrem una entretinguda conversa i quan va saber que érem de Montuïri ens digué que el seu guardaespalles era del nostre poble (es referia a Bartomeu Pocoví "De sa Mata") i que sempre que tenia ocasió, si el temps li ho permetia, s'aturava a la vila perquè en Tomeu pogués visitar els seus pares i estar una estona amb ells.

Tot seguit el mateix Governador –Plácido Álvarez Builla– ens va contar que en una de les seves recent aturades a Montuïri i mentre "feia temps" va venir a plaça a punt de migdia, quan feia poc havien esbucat l'antic edifici de la vella casa de la vila i ja començaven a aixecar els fonaments pel que havia de ser l'actual.

En aquelles hores els picapedrers devien

esser a dinar, però així i tot s'acostà al llindar de les obres des d'on, a la part de baix, va albirar dos obrers que portaven senallades de material d'un lloc a l'altre. Un d'ells era el mateix Gaspar Oliver, el batle, amb un mocador que li enrevoltava el front per retenir la suor. Amb això el Governador li amollà aquesta:

– *Gaspar, ¿tu aquí? ¿Por qué trabajas?*

En Gaspar, que no se n'havia adonat de la presència de tan il·lustre visitant, romangué astorat. Així i tot la contesta no es féu esperar.

– *Pero Gobernador –li digué–, con los dos millones de pesetas que usted nos da no hay suficiente para levantar el nuevo Ayuntamiento.*

Així era en Gaspar de Meià: obert, francot, noble, però en haver-hi de posar les mans no es feia enrere.

Relatat per Antoni Mayol Mas "Xiu"

Juan Luís Riado López, el nou entrenador del Montuïri

Ha vingut amb una grandiosa disposició de fer coses importants

En un curt canvi d'impressions que vàrem sostenir amb l'actual entrenador del CE Montuïri poguérem comprovar la seva excel·lent disposició de complir tant bé com pogués la seva tasca de director tècnic del conjunt de la vila de tercera divisió nacional.

Juan Luís Riado López –així s'anomena– de 45 anys, actualment està casat i té tres filles i viu a Ciutat, però es trasllada a Montuïri per dur a terme les activitats pròpies el seu càrrec. Abans de ser entrenador fou jugador i amb una llarga i eficient trajectòria esportiva a Mallorca i a la Península, ja que va romandre en actiu per espai de més de deu temporades amb equips d'una certa categoria.

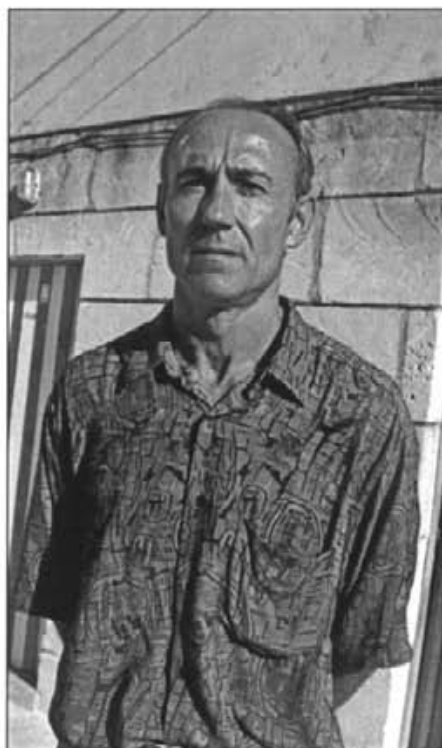
– Quins han estat els equips amb els quals has jugat?

– Sense comptar els de categories base i juvenil, he jugat –ens diu– amb l'Almeria (2ª B), Poblense (3ª i 2ª B), Vinaroz (2ª B), Palència (2ª A), Mallorca (2 B, 2ª A i 1ª), Elx (2ª A) i Platges de Calvià (3ª).

– Amb el Montuïri fitxares el passat juliol. Per quant de temps?

– Sols per una temporada.

– En els moments de fer-te càrrec de l'equip, com has trobat els juga-

dors?

– Amb una grandiosa disposició de fer coses importants. Sembla que tots s'esforcen per fer-ho millor.

– Ara que ja s'han jugat els primers partits de la temporada i coneixes millor els jugadors, com consideres la plantilla?

“Em sent molt il·lusionat i molt optimista”

“He trobat una plantilla molt millor de la que esperava”

– La plantilla del Montuïri en línies generals es millor d'així com esperava. Hi ha qualitat suficient, encara que curta en efectius.

– Pel que dius es desprèn que manquen uns determinats llocs de l'equip per cobrir millor. És així?

– Sí. Si a més dels jugadors que tenim poguéssim disposar d'un "lateral" i un altre "punta" completaríem una gran plantilla.

– Quins són els dies de la setmana que entrenau?

– Els dilluns, dimecres, dijous i divendres.

– Disposau d'un preparador físic?

– No. No en tenim.

– Però sí, pel que veim en els partits comptau amb un fisioterapeuta.

– Sí. Aquest és Miquel Àngel Coll.

– Encara que els aficionats no depenguin de l'entrenador, així mateix te n'hauràs adonat del seu comportament. Com el qualificaries?

– Ds del meu punt de vista la consider com una afició que no sols sent el seu equip, sinó també el seu poble. I això és molt bo tant de cara als partits que jugam aquí com als de fora, quan un grupat de montuïrers s'hi desplacen.

– Ja finalment, després d'un mes de competició oficial i donant una ullada a la resta de partits de l'actual temporada, quins són els teus pressentiments?

– Em sent molt il·lusionat i naturalment molt optimista. Esper que l'equip respongui a les expectatives que jo mateix –diu ell– hi tenc depositades i la mateixa afició.

Hotel Rural Es Figueral Nou
Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Els equips montuïrers comencen amb il·lusió la temporada 2001 - 2002

La temporada esportiva que comença el mes passat es presenta a primera vista plena d'al·licients, ja que un gran nombre de joves de totes les edats, particularment els més petits, estan disposats a demostrar que l'afició que es té a Montuïri en la pràctica de l'esport no minva gens. Alguns començaran aquest octubre, els de les categories inferiors, però ja esperen il·lusionats el seu debut.

Els resultats dels partits disputats aquests passats setembre foren:

3ª DIVISIÓ NACIONAL

Sta. Ponça, 1 - Montuïri, 1

El primer partit de 3ª divisió nacional d'aquesta temporada fou molt disputat, sobretot a l'inici on els montuïrers, ben ordenats, superaren als de Santa Ponça i marcaren el gol a la mitja hora de joc. Però a la segona part es referen els locals i aconseguiren el gol de l'empat. L'arbitratge fou molt deficient.

Montuïri, 1 - Felanitx, 1

El Montuïri no fou capaç de doblegar l'equip visitant en un partit magre i amb poques idees, en el qual l'alegria del gol de Nico a la segona part sols durà dos minuts, ja que els felanitxers tornaven igualar el marcador. Les cinc baixes en el conjunt local es deixaren sentir massa.

Alaior, 2 - Montuïri, 0

Després d'una primera part amb total domini del Montuïri, en la que es perde-

El Montuïri de 3ª divisió nacional a l'inici de la temporada 2001-2002

ren tres clares ocasions de gol (2 d'en Verger i 1 de Nico), a la segona part l'Alaior va aprofitar dues ocasions en les que va marcar els dos gols. Un partit en el que no es féu justícia.

Montuïri, 3 - Espanya, 0

Primera victòria del Montuïri en un partit on va reviscolar una antiga rivalitat comarcal. Els d'aquí s'imposaren des del primer moment i Miquel Joan marcà els tres gols. Cal remarcar que s'alinearen 9 jugadors locals, els quals oferiren voluntat, bona imatge i esperança de futur.

At. Balears, 1 - Montuïri, 0

El Montuïri va crear bastants dificultats, l'Atlètic Balears en sumar els tres punts, tantes que fins al minut 28 de la segona part no aconseguiren el gol. Pel que s'ha demostrat, enguany el Montuïri no tindrà dificultats per mantenir la categoria, ja que amb els jugadors dels que es disposa no es pot aspirar a altra cosa. De totes maneres sols s'han disputat cinc partits de lliga i ocupa un lloc mitjà a la taula classificatòria.

2ª REGIONAL

Alcúdia, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Sa Vileta, 1
Juv. Bunyola, 1 - Montuïri, 1

FUTBOL BASE

Cadets

Sta. Catalina, 2 - Es Pla, 5
Es Pla, 2 - At. Camp Redó, 1

Benjamis F-7

Manacor, 8 - Montuïri, 0

Alevins

Es Pla, 11 - Rafal Nou, 0

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mare Nosturum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

Esteve Barceló, seleccionat

Com a únic atleta representant de Balears ha estat seleccionat Esteve Barceló per a participar a la milla (1.609 m.) internacional que se celebrarà a Eivissa el proper 12 d'octubre.

Esteve aquesta temporada ha demostrat esser el millor de la nostra regió en aquesta distància, ja que de les 19 proves disputades n'ha guanyades 18. Recordem que la de Montuïri era a dues milles.

A la prova internacional d'Eivissa és molt possible que hi acudeixin atletes que detecten les millors marques del món, com són els espanyols Fermín Cacho, Reyes Estévez o Rodolat i un bon grapat de keniatas africans.

Visita als malalts

Com és costum, en l'Església, el primer divendres de mes és el dia dedicat als malalts. Nosaltres, també aquest any, seguirem aquesta evangèlica tasca. A més a més dels malalts que ja visitam, els qui vulguin ser visitats que parlin en les persones encarregades o que ens ho comuniquin a la rectoria.

Reunió de pares i mares dels nins i nines que es preparen per la pre-comunió i comunió

Convocam als pares i mares dels nins i nines de pre-comunió i comunió a la nostra primera reunió que farem el dimecres dia 10 a les 21'00 a la rectoria. També volem informar que ja estan obertes les inscripcions per anotar els vostres fills a la catequesi, la quan, confiant en què tendrem catequistes suficients, començarà, com de costum, el dimecres dia 17 a les 18'00.

Reunió Prebaptismal

El divendres dia 5 a les 21'30, a la rectoria, tendrem la reunió prebaptismal. Hi són convidats tots els pares i els padrins dels infants que han de ser batejats durant els mesos d'Octubre, Novembre i Desembre.

Baptismes comunitaris

El diumenge dia 14 d'Octubre a les 18'00 h celebrarem el sagrament del baptisme. Volem informar també que els baptismes seran el segon diumenge de cada mes i també es podrà celebrar en l'Eucaristia del diumenge de les 12'00, excepte el diumenge que celebrem la Missa amb els nins, que serà el quart diumenge de cada mes.

Vetlla de Santa Maria

El proper dissabte 6 d'Octubre es celebrarà a Lluç la vetlla de Sant Maria. La vetlla vol ser el punt de partida de molts de grups de joves que s'inicien en el creixement espiritual. Creiem que és un bon moment perquè, els nostres joves, sobre tot els que fan *Procés de fe*, hi participin.

Catequesi de pre-comunió i comunió

El proper dimecres dia 17 d'Octubre a les 18'00h començarà la catequesi de pre-comunió i de comunió. Animam als pares i mares que s'interessin per l'edu-

cació religiosa dels seus fills. Per tal motiu els convocam a la primera reunió de pares que serà el dimecres dia 10 a les 21'00 a la rectoria.

Missa amb nins

El darrer diumenge de cada mes l'Eucaristia de les 12'00 serà amb nins. Es a dir, serà una celebració més infantil a on els nins de la catequesi tendran un especial protagonisme. Demanam als pares dels nins de la catequesi que els acompanyin per tal de celebrar conjuntament la seva fe.

EI DOMUND

Amb el lema *Missioners compromesos per un món millor*, dia 21 d'Octubre se celebrarà la jornada del DOMUND. La col·lecta que es farà aquest diumenge serà destinada íntegrament als missioners i missioneres que treballen arreu del món anunciant la Bona Nova de Jesús. Els qui vulgueu col·laborar d'una manera especial podeu fer-ho ingressant els vostres donatius als comptes bancaris o passar per la rectoria.

Canvi d'hora

Està previst que la nit del dia 27 al 28 es canviï l'hora. Al darrer Consell Parroquial s'acordà que mantindrem l'horari de misses fins a la data indicada. En conseqüència el dissabte dia 27 la missa serà a les 21'00 i el diumenge serà a les 12'00 i a les 20'00.

Festa de Tots Sants

Con ja es costum en la tradició cristiana, el primer de Novembre és la festivitat de Tots Sants. L'horari de misses serà com els del diumenges: a les 12 i a les 20 i a les 16'00 se celebrarà una Eucaristia en sufragi dels nostres difunts al cementiri.

Fidels difunts

El dia 2 de Novembre celebraren la festivitat dels fidels difunts. A les 20'00 a l'església se celebrarà l'Eucaristia en sufragi de tots els difunts de la parròquia.

Pregària Musulmana

Entre les roques; sobre les
muntanyes, cerc el teu Nom.
Com el cerquen els ocells volant
pel cel;
com el cerquen els peixos
nedant pels oceans;
com el cerquen les gaseles per
les planes;
com l'ésser humà que estima i
desitja:
Així cerc el teu Nom: Allah...

Estim el teu Nom, cant les teves
alabances;
i admir la teva misericòrdia. No
ens amaguis la teva mirada...

He conegut el món i les persones.
He après moltes coses.
I malgrat tot, ja no conec el món
ni les coses.

Nu està el meu cap i els meus
peus.
A tot renunciï per tal de trobar el
teu Nom.
Ajuntant-me a la veu de tots els
qui t'estimam i t'invocam,
et dic sense interrupció:

Estim el teu Nom.

PLUVIOMETRIA

Setembre de 2001

Dia 6 ...64'0 litres m ²
" 8 ... 0'5 "
" 12 ... 3'2 "
" 17 ... 1'4 "
" 22 ... 11'1 "
Total..... 80'2 "

APOTECARIES

7 Oct. Vilafranca	21 Oct. Montuïri
14 " Ariany	28 " Petra

TEMPS PASSAT

10 anys enrere

Octubre de 1991

Inauguració de l'edifici de la Creu Roja

Dia 11 d'octubre de 1991 a l'entrada de Montuïri, devora Es Revolt, fou inaugurada una base de socors i emergències de la Creu Roja.

Cap de fibló

Dia 26 del mateix mes, un cap de fibló semblant a un huracà, al migdia va arrasar una extensió de 1.500 m² de sostil d'uralita i les 2 columnes que sostenien la fàbrica de ciment armat de Son Manera, propietat de Miquel Sastre Mayol.

25 anys enrere

Octubre de 1976

Associació de veïns

L'associació de veïns de Montuïri frisava per constituir-se oficialment. I a l'octubre de 1976 la gestora, en una reunió a la Sala Mariana, va informar de les gestions, de les inquietuds i il·lusions per una millor sanitat, cultura, urbanisme... i es demanava col·laboració.

50 anys enrere

Octubre de 1951

Negativa a la cantina escolar

L'Ajuntament a la sessió de dia 15 d'octubre de 1951 va acordar no autoritzar la implantació de la cantina a les Escoles per considerar que en aquell temps a la vila no existia problema escolar que exigís el seu funcionament.

100 anys enrere

Octubre de 1901

Junta Local de Sanitat

A la sessió de dia 30 d'octubre de 1901 la Corporació va acordar proposar la següent terna per a la renovació de la Junta Local de Sanitat: Joan Verger Ribas (metge), Joan Verd Arbona (apotecari) i Joan Miralles Mayol (manescal).

CUINAR EN CASA

Canelons de peix i marisc

Ingredients

12 plaques de canelons • 200 g. de llagostins • 200 de lloms de peix • 400 g. de musclos • 100 g. de xampinyons • 100 g. de gírgoles • 100 g. de mantega de vaca • 1 tassó de xerès sec • 1/2 litre de crema de llet • 2 cullerades de farina • 100 g. de formatge rallat • 1 cullerada d'all i julivert picat • 1 ceba • 2 porros • 2 manats d'espinaes • sal i pebre bo blanc.

Elaboració

Bullir les plaques de canelons "al dente", refredar amb aigua i assecat amb un pedàs net. Bullir els llagostins, els musclos i els lloms (no coure massa el marisc). Tallar tot molt petit. Bullir els espinaes, escolar, trossejar petits i sofregir amb mantega. Sofregir les cebes, porros i xampinyons i gírgoles tallades ben petit amb 50 g. de mantega. Afegir el peix, el marisc, l'all i julivert amb una cullerada de farina, un poc de crema de llet i pebre bo blanc. Remenar i afegir un poc del brou de peix, fer lligar bé. Afegir els espinaes, sal i refredar a la gelera. Farcir els canelons, posar dins la rostidora untada de mantega. Fer una beixamel amb 50 g. de mantega, una cullerada de farina, el brou de bullir el marisc, crema de llet ben remenada i salar. Tapar els canelons amb la beixamel i el formatge rallat i que gratinin fins esser daurats.

Maria Dolors Pinteño

DEMOGRAFIA

Setembre de 2001

Naixements

Dia 5.- Maria Neus Gomila Capó, filla de Jaume i Antònia Maria.

Dia 9.- Farah Zougaghi El Aita fill de El Hassane i de Mtalssa.

Matrimonis

Dia 15.- Mateu Coll Salvà amb Maria Antònia Mas Cerdà (*A Campos*).

GLOSA

Per a la bona convivència

Cada pic que mir, ho sent,
tenc es gust d'explicar-ho:
ses festes són pel jovent,
com més en venen, millor.

Jo els ho deman, per favor,
si és que puguin 'turar-lo,
es renou que va cresquent;
tothom se té per valent,
no poden obligar-lo.

No era així un temps sa gent,
no és que ho digui per dir-ho,
o no puc recordar-ho,
o serà pels anys que tenc?

Un temps 'nava molt flamenc,
dispost sempre a fer un favor,
per glosar i fer una cançó,
per això sí que hi pretenc,
que és s'únic vici que tenc;
si puc, vull conservar-lo.

Amador Font

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

LAPIS

joies per a tots

- *Taller propi artesanal*
- *Gran varietat de dissenys i preus*
- *Certificat de garantia i autenticitat*

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuiri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr